

Maxwell Davies před premiérou Labutího jezera: Rád bych v lidech probudil nadšení pro živé umění

15.11.2023 [Tereza Cigánková](#) [Divadlo](#) [Rozhovor](#)

<https://www.ostravan.cz/82340/maxwell-davies-pred-premierou-labutiho-jezera-rad-bych-v-lidech-probudil-nadseni-pro-zive-umeni/>

Pochází z Japonska, kde vystudoval tanec a získal i své první angažmá. Pak zamířil do Evropy a jeho domovskou scénou se stalo Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě. Aktuálně se Maxwell Davies intenzivně připravuje na premiéru baletu Labutí jezero v choreografii Youriho Vámosa, v němž ztvární titulní roli Prince Siegfrieda. Jaké to je, tančit v neznámějším baletu všech dob? A jaký je rozdíl mezi japonskou a českou taneční scénou? O tom všem jsme si s Maxwellem povídali v předpremiérovém rozhovoru. Premiéra se uskuteční ve čtvrtek 16. listopadu.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

Ze zkoušky inscenace Labutí jezero.

Foto: *Sergei Gherciu*

Postava Prince Siegfrieda ve Vámosově zpracování *Labutího jezera* dostává úplně nové dimenze a v mnohém se liší od nejčastěji uváděné verze podle Maria Petipy a Lva Ivanova. V čem je podle vás největší rozdíl?

Youri Vámos vidí Prince Siegfrieda především jako velmi citlivou osobnost. Mám pocit, jako bychom vyprávěli, co se děje na pozadí původního příběhu: Kdo je vlastně Siegfried? A co se

stalo, když dosáhl dospělosti? Co vlastně prožívá? Kromě toho vykresluje Youri i vztah mezi Siegfriedem a jeho matkou, který mnoho věci objasňuje. Celkově bych ale řekl, že je toto nastudování *Labutího jezera* velmi osvěžující a nové. Jak pro tanečníky, tak pro diváky.

To znamená, že i jako tanečník máte mnohem náročnější úlohu. Objevilo se během zkoušení něco, s čím jste vyloženě bojoval?

Na začátku jsem trochu bojoval s hereckou stránkou této role a s výrazem, který je v ní potřeba. Nehraji jenom postavu prince, ale hlavně mladého muže. Navíc musím přesně vědět, co se v mé roli děje a kam se vyvíjí. Zvládnout to všechno dohromady bylo ze startu těžké, ale teď už si to užívám, protože se v pocitech a motivacích Siegfrieda lépe orientuji.

Co se týče baletní techniky, tak nám Youri často říká: Zapomeňte na balet! Chce, abychom byli přirození, sami sebou a našli tu rovnováhu mezi baletním a normálním pohybem. Jenomže každé ráno máme baletní trénink a já se baletu věnuji už dlouho, takže odpoutat se od něj není vždycky lehké (*smích*).

Co si naopak na roli Siegfrieda užíváte?

Musím říct, že se mi tato verze *Labutího jezera* líbí víc než ta původní. Cítím se víc umělecky volný a objevuji nové pozitivní pocity, které jsem předtím ve spojení s tancem neznal. Takže i přesto, že nároky jsou vysoké, hodně mi to dává.

Ze zkoušky inscenace *Labutí jezero*. (Foto: S. Gherciu)

Nejen v *Labutím jezeře*, ale i v dalších baletních titulech je zásadní souhra tanečních partnerů na jevišti. Co je pro vás nejdůležitější, aby tanec ve dvou dobře fungoval?

Komunikovat a navzájem se respektovat. Nebát se říkat věci a řešit případné problémy. Každá partnerka je jiná, má jinou osobnost, styl hraní. Takže i když technicky se to příliš neliší, musíme se na sebe napojit naučit komunikovat srdcem, proto v baletu nejsou slova.

Jak vlastně probíhají zkoušky s Yourim Vámošem a jeho pravou rukou Joyce Cuoco?

Youri změnil můj pohled na balet. Naučil mě, že je to mnohem víc než jen tanec. Často nám připomíná, že chceme vyprávět příběh, a to je důležitější, než jakákoli oslňující technika. Hodně se soustředí i na výraz (například tváře, oči a podobně). Joyce je skvělá, hodně mi pomáhá po psychické stránce, v mé roli je hodně věcí, na které je potřeba myslet a soustředit se, a ona mi ukázala, jak na to. Oba jsou úžasní umělci, a je pro mě čest s nimi pracovat.

Předpokládám, že příprava na roli se neodehrává jen na baletním sále, ale i mimo něj...

Ano. Já se rád dívám třeba na filmy a muzikály. Hodně to pomáhá, co se výrazu týče. Muzikál jsem sledoval, když jsem byl ještě v Japonsku. Japonci jsou totiž většinou trochu stydliví, neříkají, co by říct chtěli nebo jak to cítí, ale muzikál je v tomto otevřený. Rád čtu i knihy, protože díky nim můžu budovat svoji představivost. Vytvářet postavu, její svět a zápletku je pak mnohem jednodušší.

Jsou klasické baletní tituly vaše oblíbené, nebo vás více zajímá oblast moderního a současného tance?

Osobně mám raději klasický, popřípadě neoklasický balet. Baletní technika má velmi dlouhou tradici a je úžasné, že v ní i dnes můžu pokračovat. Mám ale pocit, že mladou generaci zajímá více neoklasika nebo moderna, možná, že sledovat klasický balet jim připadá náročné. A navíc je kolem spousta různých zajímavých věcí a impulzů.

Ze zkoušky inscenace Labutí jezero. (Foto: S. Gherciu)

Měl jste možnost tančit v Japonsku i České republice. Byla to velká změna?

V Ostravě jsem dostal své první evropské angažmá. Změna to byla – mám velký respekt pro japonské tanečníky, ale tady jsou všichni mnohem otevřenější, včetně baletních mistrů a choreografů. Mají široký záběr a přehled. Další rozdíl vidím v tom, že v japonských souborech tančí z devadesáti procent Japonci. V Evropě se v souboru sejdou různé národnosti a osobnosti, což je velmi inspirativní. Byl jsem předtím celkem uzavřený v určité bublině, ale tady jsem objevil úplně nový pohled, a to mi pomohlo zlepšit se i po umělecké stránce.

Na závěr se zeptám: Co bychom měli vědět o Maxwellu Daviesovi kromě toho, že je tanečníkem?

Většinu času myslím na tanec (*smích*), a chtěl bych lidi povzbudit k tomu, aby častěji chodili do divadla. Rád bych v nich probudil nadšení pro živé umění. V dnešní době je tolik možností zábavy, tolik impulzů v on-line světě, ale živé umění má něco, co jiná forma nenabídne. Je to život. A možná taková zajímavost o mně – původně jsem chtěl hrát baseball, ale nakonec vyhrál balet. To se stalo, mě táta vzal na baletní představení a já viděl, co všechno tanečníci zvládnou.

Tereza Cigánková